

Върховен Административен Съд

РЕШЕНИЕ

№ 3891

София, 11.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

Върховният административен съд на Република България - Второ отделение, в съдебно заседание на петнадесети март две хиляди и двадесет и трета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ИЛИЯНА ДОЙЧЕВА

ЧЛЕНОВЕ: СЛАВИНА ВЛАДОВА

СВЕТЛОЗАР РАЧЕВ

при секретар

Илияна Иванова

и с участието

на прокурора

Емил Георгиев

изслуша докладваното

от съдията

Светлозар Рачев

по административно дело № 11355 / 2022 г.

Производството по делото е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по касационна жалба на З. Добрева против решение № 729/10.10.2022г. постановено по адм.д. № 684/2021г. по описа на Административен съд Пазарджик, с което е обявена нищожността на скица-виза за проектиране № 214/21.10.2020г. на главния архитект на община Брацигово, с която е разрешено проектиране на пристройка и надстройка на съществуваща вилна сграда с пл. № 130, построена в УПИ VI „за индивидуален вилен комплекс“, в кв. 2, по плана на летовище „Васил Петлешков“, община Брацигово, обл. Пазарджик.

Касаторът твърди, че решението е недопустимо, тъй като било постановено по недопустима жалба - жалбоподателят не бил сред лицата посочени в чл. 131, ал.1 и ал. 2 от ЗУТ, следователно не притежавал активна легитимация да оспорва визата за проектиране. Алтернативно твърди, че решението е неправилно, поради нарушение на материалния закон съществени нарушения на съдопроизводствените правила и необоснованост. Иска обезсилване на решението и оставяне на жалбата без разглеждане, съответно - отмяна на решението и отхвърляне на оспорването. Моли присъждане на разноски за двете инстанции. В представена писмена защита поддържа жалбата.

Ответникът - главен архитект на община Брацигово в писмен отговор заявява основателност на касационната жалба. Излага съображения в смисъл идентичен с изложените от касатора. Иска присъждане на разноски за двете инстанции.

Ответникът [име] в писмен отговор развива съображения в подкрепа на обжалваното решение. Твърди неоснователност на касационната жалба. Позовава се на съдебна практика. Иска решението на административния съд да бъде оставено в сила. Претендира разноски за касационното производство.

Прокурорът от Върховната административна прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Върховният административен съд, второ отделение, намира касационната жалба за процесуално допустима, като подадена в срок и от надлежна страна, а разгледана по същество за неоснователна по следните съображения.

За да обяви нищожността на атакуваната пред него виза за проектиране, съдът е приел, че жалбата е подадена от лице притежаващо активна легитимация и че административният акт е бил лишен от предмет към момента на издаването му. Така постановеното решение е правилно, със следните уточнения относно допустимостта на жалбата, сезирала първоинстанционния съд.

С оспорената пред Административен съд Пазарджик скица-виза по чл.140 от ЗУТ с № 214/21.10.2020 г. на главния архитект на община Брацигово е разрешено проектиране на пристройка и надстройка на съществуваща вилна сграда с пл. № 130 по указани линии на застрояване. Посочената вилна сграда е разположена в УПИ-VI „за индивидуален вилен комплекс“ в кв.2 по сега действащият кадастрален и регулационен план на летовище „Васил Петлешков“, община Брацигово, одобрен със заповед № 86/28.01.1988г. В описания УПИ са изградени сгради от основното застрояване с рекреационно предназначение, като разположението на сградите е разрешено и предвидено в плана като свободно стоящо ниско застрояване. Теренът представляващ посочения УПИ е общинска собственост. Жалбоподателят, инициирал производството пред

административния съд е собственик на вилна сграда № 126, находяща в същия УПИ, /северно от вилна сграда № 130/ ведно със съответното право на строеж върху земята. Следователно Г. Т. притежава ограничено вещно право върху имота за който е издадена процесната виза. Макар, че неправилно се е позовал на чл. 149 от ЗУТ за да обоснове правния интерес от обжалването на визата в полза на първостепенния съд е стигнал до верния извод, че същата притежава активна легитимация да обжалва издадената виза за проектиране. Съгласно чл. 140, ал.3, изр. „второ“ от ЗУТ заинтересовани лица в производството по издаване на виза за проектиране са лицата по чл. 131 от ЗУТ. От своя страна чл. 131, ал. 1 във връзка с ал. 2, т. 1 от същия закон /през призмата на настоящия случай/ определя като заинтересовани лица носителите на ограничени вещни права върху имоти предмет на самия план. Следователно Г. Т. като носител на ограничено вещно право /суперфициарен собственик на сграда/ върху УПИ-VI в кв.2 по плана на летовище „Васил Петлешков“, в което УПИ се разрешава проектиране с оспорената виза, е заинтересовано лице, жалбата ѝ срещу визата е допустима и правилно е разглеждана по същество. По изложените съображения доводите на касатора в обратния смисъл са неоснователни.

Законосъобразен е и извода на първоинстанционния съд, че административния акт е нищожен. По делото се съдържат доказателства, че вилната сграда за която е разрешено проектиране на пристройка и надстройка е съборена няколко дни преди издаването на визата за проектиране. Вярно е, че данните за това се съдържат в частен документ, но лицето в чиято полза е издадена визата, не е оборило тези данни. Касаторката не е ангажирала доказателства в обратния смисъл, поради което, твърденията че вилата е съборена в периода 14-17.10.2020г., като необорени следва да бъдат възприети. При положение, че към момента на издаването на визата, сградата за която се разрешава проектиране на надстройка и пристройка не съществува, издадената виза е без предмет. Не е възможно да бъде пристроена и надстроена сграда, която не съществува. Актът изцяло е лишен от законно основание, поради което същият е нищожен. Ето защо като е стигнал до извод в този смисъл първоинстанционният съд е постановил решение в съответствие с материалния закон.

Като е обявил нищожността на оспорената пред него виза за проектиране, Административен съд - Пазарджик е постановил валиден, допустим и правилен съдебен акт, който не следва да бъде касиран.

При този изход на делото основателна се явява претенцията на ответника Г. Т. за присъждане на разноски която следва да бъде уважена в претендирания и доказан размер 1,500.- лева - адвокатско възнаграждение за касационната инстанция.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 АПК Върховният административен съд, второ отделение,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 729/10.10.2022г. постановено по адм.д. № 684/2021г. по описа на Административен съд Пазарджик.

ОСЪЖДА 3. Добрева с [ЕГН] да заплати на Г. Т. с [ЕГН] сумата 1 500.- /хиляда и петстотин/ лева, деловодни разходи за тази инстанция.

Решението е окончателно.

Вярно с оригинала,

ПРЕДСЕДАТЕЛ: /п/ ИЛИЯНА ДОЙЧЕВА

секретар:

ЧЛЕНОВЕ: /п/ СЛАВИНА ВЛАДОВА

/п/ СВЕТЛОЗАР РАЧЕВ